

til at klæde sig for; det maa man jo for øvrigt ønske stadig maa ske for Finansministerens Skyld, for at han kan faa Penge i Luksusskat —, hvis Manden giver sin Hustru nogle Hundrede Kroner om Aaret til Kjoler, Frakker, Hatte, Skotøj o. s. v., saa skal der altsaa fremtidig betales Afgift deraf fra den Dag, den Sum, han i alt har anvendt hertil i Aarenes Løb, overskrider 5 000 Kr. Dette vil altsaa virkelig den danske Rigsdag vedtage! Det vil ogsaa det konservative Folkeparti vedtage! Det interesserer mig særligt, for da dette Lovforslag blev bekendt, var der intet konservativt Blad, som ikke indeholdt Artikler, der indeholdt Angreb paa disse Bestemmelser; ikke desto mindre vil man altsaa nu vedtage noget saadant Galimathias, som det i Virkeligheden er — andet Ord kan man ikke bruge —, og som ingen Penge vil bringe ind i Statskassen, for man vil aldrig nogen Sinde faa Folk til at opgive disse Værdigenstandes eller Gavers Værdi, saa de derved kommer til at betale en Afgift, som man finder er i Strid med al sund Fornuft.

Godskesen: Jeg vil gerne slutte mig til de Betragtninger, det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) fremsatte. Det forekommer mig, at af Bestemmelserne i alle de Love, jeg har set i den Tid, jeg har været Rigsdagsmand, er § 44 i det foreliggende Lovforslag noget af det slettest affattede. Jeg vil til de Bemærkninger, der faldt fra det ærede 18de tingvalgte Medlem, gerne føje, at jeg ikke tror, der vil blive Tale om Indkomstskat af Gaver mellem samlevende Ægtefæller, hvis § 44 ikke vedtages, idet nemlig samlevende Ægtefæller skattemæssigt betragtes som en Enhed, selv om der er Særeje. Deraf maa Følgen blive, at Gaver fra den ene Ægtefælle til den anden er Dispositioner indenfor samme skattemæssige Enhed, og der kan følgelig ikke blive Tale om Indkomstskat. Der er altsaa ikke her Spørgsmaal om at afløse Indkomstskat med noget nyt, men om en helt ny Byrde, som lægges paa disse Dispositioner. — Jeg kan ellers nøjes med at henvise til, hvad det ærede 18de tingvalgte Medlem sagde, men vil dog gerne have Lov til at spørge den højtærede Finansminister, om han dog ikke mener, at § 44 a. om Gaver paa 1 000 Kr. eller derunder maa kunne anvendes sideordnet med § 44 b., der angaar Gaver af Møbler, Husgeraad og personligt Udstyr, for saa vidt Værdien ikke overstiger 5 000 Kr. Jeg vil nærmest tro, at det maa være Tilfældet. Jeg vil tro, at § 44 a. maatte være den almindelige Regel, saaledes at der ikke

bliver Spørgsmaal om Afgift, naar man ikke giver over 1 000 Kr. om Aaret, og det, hvad enten Gaven gives i Penge eller i Møbler, Husgeraad og personligt Udstyr. Det ligger dog saa langt nærmere, at en Mand forærer sin Hustru en Pelskrave eller et Smykke end ligefrem kontante Penge. Hvis jeg har Ret i, at denne Bestemmelse i alle Tilfælde er anvendelig, maa Følgen deraf blive, at den, der, som det ærede 18de tingvalgte Medlem nævnte, i Løbet af 50 Aar forærer sin Hustru Gaver svarende til 1 000 Kr. om Aaret, ikke vil komme til at betale Skat af 45 000 Kr., men at han ikke vil komme til at betale nogen Afgift, for saa vidt Gaverne er ligeligt fordelt, da der ikke er givet mere end 1 000 Kr. hvert Aar. Jeg har opfattet det saaledes, at § 44 a. er den almindelige Regel, og hvis man ikke kan opkræve den paagældende Afgift efter denne Bestemmelse, bliver der ikke Tale om nogen saadan, hvad enten Gaven gives kontant eller i Naturalier i Form af Møbler, Husgeraad og personligt Udstyr. Om dette sidste gives der saa en yderligere Regel, som kun kommer til Anvendelse, hvis den medfører en Lempelse, nemlig at man kan give indtil 5 000 Kr. afgiftsfrit, selv om der skulde have været betalt Afgift efter § 44 a. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om han kan tiltræde denne Opfattelse eller ikke. Kan han ikke tiltræde den — ja, jeg vil ikke gerne bruge uparlamentariske Udtryk, men jeg sympatiserer ganske med, hvad der blev sagt af det ærede 18de tingvalgte Medlem.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg betragter det som en Selvfølge, at Bestemmelsen i § 44 a. er Hovedbestemmelsen, og at b. aldrig har været ment anderledes end som en lempende Bestemmelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Godskesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Maegaard: Jeg vil gerne støtte Forslaget, men saaledes, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.